

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ

**XIV Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю, присвяченої 60-річчю ТДМУ**

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

**(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України
за допомогою відеоконференц-зв'язку)**

**18–19 травня 2017 року
м. Тернопіль**

**У двох томах
ТОМ 2**

**Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2017**

УДК 378:61(063)(477)

Відповідальний за випуск: проф. А. Г. Шульгай.

Сучасні підходи до вищої медичної освіти в Україні (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв'язку) : матеріали XIV Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю, присвяченої 60-річчю ТДМУ (Тернопіль, 18–19 трав. 2017 р.) : у 2 т. / Терноп. держ. мед. ун-т імені І. Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТДМУ, 2017. – Т. 2. – 392 с.

психлін. Теми таких семінарів ретельно розробляються відповідальним викладачем, який сумісно з керівником СНТ створює групу студентів, відповідальних за його підготовку та проведення. Групова робота підсилює фактор мотивації та взаємної інтелектуальної активності, підвищує ефективність пізнавальної діяльності студентів. Сучасні освітні стандарти визначають сумісну роботу в невеликій пошуковій групі як один з важливих підходів до навчання, що активує самостійну пізнавальну діяльність студента. Участь партнерів у виконанні загальної складної справи

суттєво перебудовує психологію студента, стимулює докласти зусиль, щоб достатньо глибоко вивчити питання, розкрити його невідомі, але такі важливі особливості для розуміння тонких механізмів розвитку патологічних процесів. В свою чергу організація такої роботи висуває нові вимоги до компетенцій викладача, який повинен окрім обізнаності в сучасному стані медицини, вмінні створювати, спираючись на передовий світовий досвід, нові програми та завдання для ефективної роботи студентів – науковців в рамках СНТ.

СУЧАСНІ ПІДХОДИ У ВИКЛАДАННІ БІОХІМІЇ ІНОЗЕМНИМ СТУДЕНТАМ ВИЩИХ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ

Г. П. Черненко, В. Ю. Лебеденко, Г. Б. Пелешенко

ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»

Вступ. В Дніпропетровській медичній академії наразі одержують освіту представники далекого зарубіжжя – арабських, африканських країн, Індії, а також країн СНД. Безумовно, базовий рівень знань та вмінь для іноземних студентів визначається державним стандартом та створені на його основі нормативними документами, згідно яких складається методична база кафедри. Однак, наявність суттєвих розбіжностей у рівні довузівської підготовки, володінні язиком, а також труднощі соціальної адаптації окремих студентів вимагають деякої корекції програми навчання іноземних студентів.

Основна частина. Викладання медико-біологічних дисциплін потребує уваги та глибокого осмислення матеріалу, застосування конспектів-лекцій [1], різних форм навчальної діяльності. Перший етап повинен ґрунтуватися на більш повільному входженні в предмет та чіткому усвідомленні значення біохімії в системі медичної освіти, її тісних зв'язків з біологією, гістологією, фізіологією на початкових курсах і необхідність біохімічних знань для розуміння професійно орієнтованих дисциплін – фармакології, патофізіології, терапії, психіатрії та інших. Далі, це поступове складання бази біохімічної термінології і обов'язкове озвучення її кожним студентом, що дає змогу увійти в загальний для всіх кафедр алгоритм проведення учбового заняття. До деякої міри біохімія – це язык формул, які однаково виглядають в підручниках усіх країн світу, однак розуміння напрямку перетворень в залежності від умов метаболізму, що ці формули відображають, є основним завданням дисципліни. Для досягнення цілей курсу нами використовуються тестовий контроль, тематична співбесіда з теоретичних питань, лабораторно-практичне дослідження біохімічних процесів з обговоренням та створенням протоколу, який фіксує одержані результати та відповідні висновки. В ході обговорення яскраво проявляється емоційно-особистісне сприйняття інформації – гучні варіанти висновків, бажання кожного озвучити ті

фрагменти теми, що стали зрозумілими. Для успішного засвоєння теми важливо поступово нарощувати її складність. Так, при вивченні тканинного дихання як термінального етапу загальних шляхів катаболізму спочатку відбувається знайомство із субстратами біологічного окислення, їх співставлення відносно енергетичної ємності, що залежить від кількості і якості атомів водню у їх молекулах. Далі з учасниками дихальних ланцюгів в аспекті їх здатності вивільняти енергію водню, працюючи у окислювально-відновних парах. Надані врозкид компоненти дихального ланцюгу в формі гри розташовують за зростанням окислювально-відновного потенціалу. Наступний етап – створення поліферментних комплексів – дихальних ланцюгів, здатних генерувати електрорушійну силу подібно гальванічному елементу, створюючи потік електронів, енергія якого трансформується у тепло та молекули АТФ. А далі студент розглядає можливий вплив отруйних речовин, дефіцит вітамінів, субстратів, що порушують найважливіші механізми, та з точки зору лікаря усвідомлює вразливі в цьому сенсі органи і тканини. Більш складний рівень – це самостійне вирішення студентами конкретних завдань з окресленою патологічною ситуацією – від означення причин, що її створили до рекомендацій можливих шляхів її усунення.

Висновки. Студенти набувають навичок практичних шляхів розв'язання ситуацій, вміння інтерпретувати основні біохімічні показники аналізу крові та вирішувати тестові завдання.

Література

1. Гонтова Т. М., Сіра Л. М., Мала О. С. Шляхи підвищення ефективності лекційної форми навчання іноземних студентів / Матеріали ІХ Міжрегіональної науково-методичної інтернет-конференції. «Формування сучасної концепції формування природничих дисциплін дисциплін в медичних освітніх закладах», 1–2 грудня Харків, 2016. – С. 15.